

## 181

## ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 marca 1962 r.

**w sprawie rozliczania z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego niektórych elementów krajowych cen artykułów przeznaczonych na eksport.**

Na podstawie art. 51 pkt 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz § 22 ust. 2 i 4 i § 23 ust. 4 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1962 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport oraz rozliczeń z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego (Monitor Polski Nr 22, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z budżetu Państwa mogą być zwracane przedsiębiorstwom handlu zagranicznego kwoty odpowiadające następującym elementom krajowych cen zakupu towarów eksportowanych:

- 1) podatek obrotowy lub dodatnie różnice budżetowe, z wyjątkiem dodatnich różnic budżetowych osiąganych przy sprzedaży artykułów importowanych, zawarte w cenach zbytu surowców i materiałów zużytych do produkcji artykułów eksportowanych oraz w cenach zbytu części składowych artykułów kompletowanych,
- 2) zysk, zawarty w cenach fabrycznych lub w cenach zbytu artykułów eksportowanych, w części przekraczającej znacznie obowiązującą dla danego artykułu lub grupy artykułów stawkę zysku,
- 3) różnica między ceną zbytu a ceną fabryczną artykułów eksportowanych nie podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym, dla których ustalono cenę fabryczną niższą od ceny zbytu,
- 4) podatek obrotowy od artykułów eksportowanych w wysokości objętej zwolnieniem od uiszczania podatku obrotowego — w razie całkowitego lub częściowego zwolnienia producenta od uiszczania tego podatku.

§ 2. 1. Dla rozliczeń, o których mowa w § 1, tworzy się w budżecie centralnym część 63 „Różne rozliczenia” oraz w dziale 1 „Finansowanie przedsiębiorstw gospodarki narodowej” rozdziały:

- 1) dla rozliczeń wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 —

rozdział 1 „Różnice cen z rozliczenia akumulacji pośredniej w obrotach z przedsiębiorstwami państwowymi”;

rozdział 2 „Różnice cen z rozliczenia akumulacji pośredniej w obrotach z przedsiębiorstwami spółdzielczymi”;

- 2) dla rozliczeń wymienionych w § 1 pkt 3 i 4 — rozdział 3 „Inne rozliczenia różnic cen”.

2. Finansowanie wyników rozliczeń, o których mowa w § 1, dokonywane będzie w granicach kredytów otwartych Ministerstwu Handlu Zagranicznego w trybie ustalonym obowiązującymi przepisami o wykonywaniu budżetu Państwa.

§ 3. 1. Kwoty podlegające refundacji z tytułów wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 określone są w formie stawek zwrotu, ustalanych w procentach od cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport.

2. W celu refundacji różnicy, o której mowa w § 1 pkt 3, dostawca obowiązany jest w fakturze wystawianej na artykuły eksportowane podać cenę zbytu, cenę fabryczną i różnicę tych cen z zaznaczeniem: „nie podlega opodatkowaniu”.

3. Podatek obrotowy, o którym mowa w § 1 pkt 4, zwraca się:

- 1) w razie całkowitego zwolnienia dostawcy od uiszczania podatku — w wysokości obowiązującego podatku,
- 2) w razie częściowego zwolnienia dostawcy od uiszczania podatku — w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem obowiązującym a podatkiem ulgowym (wynikającym z częściowego zwolnienia).

4. W celu uzyskania zwrotu, o którym mowa w ust. 3, dostawca obowiązany jest w fakturze wystawianej na artykuły eksportowane:

- 1) podlegające całkowitemu zwolnieniu od uiszczania podatku — podać cenę zbytu, cenę fabryczną i różnicę tych cen (podatek podlegający refundacji),
- 2) podlegające częściowemu zwolnieniu od uiszczania podatku — podać cenę zbytu, cenę fabryczną, kwotę ulgowego podatku oraz kwotę podlegającą refundacji (cena zbytu zmniejszona o cenę fabryczną i kwotę ulgowego podatku),
- 3) zamieścić uwagę: „zwolniony (e) od uiszczania podatku” bądź „częściowo zwolniony (e) od uiszczania podatku”.

§ 4. 1. Wnioski o ustalenie stawek zwrotu składają Ministrowi Finansów właściwi ministrowie (Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości) nadzorujący przedsiębiorstwa handlu zagranicznego lub dostawców artykułów przeznaczonych na eksport.

2. Wnioski sporządzać należy w 5 egzemplarzach według wzorów ustalonych przez Ministra Finansów i przesiać:

- 1) 2 egzemplarze — Ministerstwu Finansów,
- 2) 1 egzemplarz — Ministerstwu Handlu Zagranicznego,
- 3) 1 egzemplarz — Państwowej Komisji Cen.

§ 5. Stawki zwrotu ustala Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Zagranicznego i Państwową Komisją Cen.

§ 6. Decyzje ustalające stawki zwrotu Ministerstwo Finansów przekazuje Narodowemu Bankowi Polskiemu do wiadomości, a Ministerstwo Handlu Zagranicznego — zainteresowanym przedsiębiorstwom handlu zagranicznego do wykonania.

§ 7. 1. Dla celów rozliczeń przedsiębiorstwa handlu zagranicznego sporządzają okresowe zestawienia kwot do refundacji według wzoru ustalonego przez Ministra Finansów.

2. Podstawą do sporządzenia zestawienia są zatwierdzone stawki zwrotów oraz kwoty podatku obrotowego, o których mowa w § 3 ust. 2 i 3, zastosowane do dostaw rozliczonych w danym okresie.

3. Ministerstwo Handlu Zagranicznego z otwartych kredytów budżetu centralnego (§ 2 ust. 2) przekazuje kredyty poszczególnym przedsiębiorstwom handlu zagranicznego jako bezpośrednim dysponentom kredytów.

4. Przedsiębiorstwa handlu zagranicznego sporządzają na podstawie zestawień, o których mowa w ust. 1, polecenia przelewu i przysyłają je wraz z zestawieniami Narodowemu Bankowi Polskiemu do realizacji.

§ 8. 1. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do ustalenia, na wniosek zainteresowanych przedsiębiorstw handlu zagranicznego, okresów rozliczeń kwoty do refundacji.

2. Refundacja kwot odpowiadających elementom cen, o których mowa w § 1 pkt 1, za czas od dnia 1 stycznia 1962 r. do dnia 1 kwietnia 1962 r. dokonana będzie w trybie i terminach ustalonych przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwa handlu zagranicznego ewidencjonują wartość zakupu towarów przeznaczonych na eksport według cen efektywnie płaconych, pomniejszonych o kwoty refundowane.

2. Sposób księgowego ujęcia operacji finansowych związanych z refundacją ustali Ministerstwo Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

§ 10. Korekty dotyczące kwot zrefundowanych w poprzednim okresie wykazywane są przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego w bieżących zestawieniach, o których mowa w § 7, i w tym trybie realizowane przez Narodowy Bank Polski.

§ 11. W razie odprzedaży na rynek krajowy towarów nie wyeksportowanych, przy których zakupie przedsiębiorstwo handlu zagranicznego otrzymało refundację z budżetu Państwa, odpowiednie kwoty refundacji zwracane są Narodowemu Bankowi Polskiemu z przeznaczeniem na wznowienie kredytów budżetowych lub zarachowane na dochody budżetowe, jeżeli refundacje zostały dokonane w latach ubiegłych.

§ 12. W zakresie przeszacowania zapasów, przeliczenia normatywów środków obrotowych oraz rozliczenia nadwyżek i niedoborów środków obrotowych na dzień 1 stycznia 1962 r. mają zastosowanie przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 marca 1962 r. w sprawie przeszacowania na dzień 1 stycznia 1962 r. zapasów niektórych artykułów zaopatrzeniowych, przeliczenia normatywów środków obrotowych i pasywów stałych oraz ustalenia nadwyżek lub niedoborów własnych środków obrotowych w przedsiębiorstwach gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 24, poz. 101) oraz przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 marca 1962 r. w sprawie jednorazowego rozliczenia według stanu na dzień 1 stycznia 1962 r. nadwyżek i niedoborów środków obrotowych w przedsiębiorstwach państwowych rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 24, poz. 102).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1962 r., a w zakresie § 1 pkt 1 z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: w z. J. Kola